

skoraj napolnili. Ob 10ih peli so č. gosp. primicijant na glavnem oltarji te romarske cerkve M. Božje slovesno sv. mešo, pri kateri so zopet v obilnem številu na koru navzoči gg. bogoslovci prav lepo odpevali. Bilo je vse prav genljivo! Na prijazno povabilo č. g. novomešnika in njegove skrbne matere peljali smo se nazaj v Lokrovec na primicijantov dom, kjer se je vršila, ne gostija, ampak smel bi reči: prava ljudska veselica! Vse prehitro minole so vesele ure. Ločili smo se s prisrčno željo, da bi č. g. novomešniku ljubi Bog dal včakati še zlato sv. mešo, njegovi dobri materi podaljšal njihove dni do skrajne meje človeške starosti in da bi pošteno Pušnjakovo hišo obsipal s posebnim blagoslovom, ker je škofiji Lavantski dala tako nadepolnega mešnika. Hvala in zahvala pa tudi gre po vsej pravici č. g. novomešniku, da čeravno so še le tretje leto bogoslovja dovršili, stopili so v teh svojih počitnicah v raznih cerkvah po večkrat na pridiznico ter so pri različnih slovesnostih s pohvalo oznanjevali besedo božjo. Naj bi ta lepa nova meša krščanskim starišem dala poguma, nadarjenih sinov pošiljati v šole, da se tolikemu pomanjkanju duhovnikov kmalo pride za vselej v okom!

P. Nuže.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca v slov. gor. Zopet imenitni spomin stoji. Na hribu, z imenom Kukava, je stala ob času naših prededov cerkvice ali podružnica sv. Janeza, k farni cerkvi sv. Lovrenca, kake male pol urice od nje oddaljena. Bili pa so jo v kratkih letih za voljo slabih časov razdri. Boljše reči so takrat prodali. Iz ostalega kamenja in opeke sta potem dva moža, katera še sta bila sedanjim starim ljudem znana, iz te občine — ta sta čez nekaj let potem spet kapelo, precej veliko postavila in sicer v spomin prejšnji cerkvi sv. Janeza Nepomučana. Tudi ta bila je zapuščena in je vsled starosti razpadla. Še pred kakimi desetimi leti so sedanji č. g. župnik Jakob Meško zapovedali, da se razpadlina podere in kamenje skup zloži. In to kamenje je do lanskega leta pričakovalo svojega prostora. Ljubi Bog pa se je ogledal na ta kraj, kjer je stala prej cerkvice. Mlademu orgljarskemu učencu g. Fr. Janžekoviču je Bog dal pogum, da se je lani na pomoč in podporo dobrih občanov, poprijel zopet težavnega dela. Spravil je to delo srečno pred žimo še pod streho lani. Ni se dalo vse dodelati lani, ali letos ni zamogel več sam oskrbovati tega dela, ker je bil sprejet že v službo za organista in cerkvenika pri sv. Urbanu, pa v dobri misli tega dela ne opustiti. Zato mesto sebe nagovori mladega krojača Jakoba Horvata,

naj bi gledal na delo in sedaj se je delo dovršilo, dne 20. vinotoka 1889. Blagoslovili so cerkvico č. g. župnik Va-njo so prinesle štiri male, ovenčane deklice lepo podobo bl. D. M. Lurške, štiri druge male deklice in osem večih pa so jih spremljale. Po blagoslovljenju lepe podobe M. Lurške, katero je omislil gosp. Fr. Janžekovič, poleg te pa še podobo sv. Janeza, katera je v spomin prejšnje cerkvice, so preč. g. župnik imeli zelo lepi govor o prejšnji cerkvi. Tudi so vsem dobrim občanom zahvalo izrekli, da so v tem slabem času tako veliko in smem reči, najlepši spomin tej fari postavili, v čast M. D. Lurški in sv. Janezu. Hvalo so izrekli v imenu občanov za lepi podobi, zelo dragi in veliki, kateri so darovali g. J. J. V tej slovesnosti bilo je vse tako genljivo, da je marsikateri solze prelival, posebno, ko smo zagledali, da se je mladi g. prvi začetnik tega dela in denešnjega veselja vdeležil. Prav veselo nas je pozdravil, vse pri kapeli stoječe. Vse ga je radostno sprejelo in hvalilo za trud, da še je tudi k zadnjemu delu se potrudil, ter ljubezen M. Lurški in sv. Janezu skazal. Za to naj ljubi Bog stotero povrne vsem občanom, mlademu oskrbniku, g. Fr. Janžekoviču in namestuiku Jakobu Horvatu, posebno še preč. g. župniku, da so se potrudili priti nam kapelo blagoslovit v čast bl. D. M. Lurške.

Raznoterosti.

(Za družbo vednega češčenja) so podarile naslednje župnije: sv. Jurij na južni žel. 23 fl. 38 kr., Lembah 11 fl., sv. Lenart nad Laškim 4 fl. 53 kr., sv. Vid na Planini 4 fl. 11 kr., Podčetrtek 5 fl., Škale 12 fl. 40 kr., sv. Bolfank pri Bišu 15 fl., sv. Ropert v slov. gor. 3 fl., Fram 1 fl. 86 kr., Brežice 13 fl., Konjice 10 fl. 50 kr. sv. Marjeta na Pesnici 3 fl., sv. Križ pri Ljutomeru 14 fl. 10 kr., Jarenina 10 fl., Ponkva 8 fl. 50 kr., Loka 8 fl. 20 kr., Kapela pri Radgoni 18 fl. 44 kr., Braslovče 20 fl., sv. Peter in Pavel na Ptuju 15 fl., sv. Lovrenc na Dravskem polji 7 fl. 70 kr., Dobova 20 fl., sv. Peter pri Radgoni 30 fl., Polzela 5 fl., Strance 1 fl., sv. Ilj pri Velenji 7 fl. 30 kr., sv. Ilj v slov. gor. 15 fl. 53 kr., Spodnja Polskava 11 fl. 60 kr.

(Obrednik) III. reda sv. Frančiška izdal je v slovenskem in latinskem jeziku P. Hugolin Sattner, iz reda sv. Frančiška v Novem mestu. Cena knjižici, ki utegne prav lepo ustreči vsem prijateljem tega reda, je s pošto vred vezani v usnje z zlato obrezo 75 in z rdečo samo 65 kr. Dobi pa se edino pri g. izdatelji P. Hugolinu Sattnerji v Novem mestu.

pa vse kaže, bile so imenitne stvari na njem v razpravah in upamo, da bode desnica v drž. zboru poslej še bolj trdna in tudi vsaj v vseh glavnih rečeh jedina. — Na mesto kneza Liechtensteina priporoča odbor štajarskih konservativnih Nemcev g. Fr. Hagenhoferja za drž. poslanca volilcem Hartenberskega okraja. — V Gradci je umrl L. baron Lilienthal, mož daleč znan po svoji radodarnosti. Njegova zapuščina zneso nad 7 milj. in je v rokah sekovskega knezoškofa; se ve, da jo obrnejo knezoškof le po volji pok. barona. — Koroškimi konservativnim Nemcem se očita, da držé še zmirom roke križem in prepuščajo slej kakor prej liberalnim kričačem besedo pri vseh volitvah, tudi v obč. zastope. Mi ne znamo, koliko je na tem resnice, toda toliko je resnica, da ne vidi človek ne v dež. ne v drž. zboru konservativnega Nemca iz Koroške dežele. — V slov. listih bere se izjava vseh slov. dež. poslancev za Kranjsko, da je in ostane vsem geslo: „Vse za vero, dom, cesarja!“ To menda naj pokaže svetu, da so vsaj dež. poslanci še jedini ter da ni med njimi „starih“ in „mladih“. — V Gorici se ne pozida nova blaznica, ker se zdi dež. zboru predraga. Resnica, naše dni gre vse na visoko in drago, čemu ne tudi poslopja za jetnike in norce? — Iz Trsta mora nek F. Ullmann, človek po rodu Nемеc, po rovanji pa Lah. Moral je že nevaren biti, da so ga pognali iz mesta. — Zaduje volitve v Trstu niso nič kaj vesele, vsaj avstrijske niso in vendar se hvali vladna (?) stranka, da so bile srečne. — Sliši se, da postane grof Khuen-Hederváry ogerski minister in hrvaški ban pa da bode mesto njega grof Bombelles. Novica ni posebno verjetna. — V ogerskem drž. zboru se že razpravlja o drž. proračunu in levičarji so tudi letos „hudi“, to pa brž zato, ker še oni ne stojé na krmilu vlade. No, na srečo cesarstva pa jim je še malo upanja, da se jim to kedaj posreči.

Vnanje države. Sedaj je brž gotovo, da pusti Anglija sv. Očetu otok Malta in njej ostane v rokah le vojaštvo. — Da primanjkuje tudi Italiji denarja, to ni čudno ali letos ga je tudi vročim Italijanom že preveč, nič manj, kakor 197¹/₂ milj. ga bode do konca leta. Koliko bode pa ga še le drugo leto? — V Španiji vzdiguje se republika, to se pravi: možje, ki so za njo, tega nič več ne skrivajo, ampak govoré že tako, kakor da so že šteti dnovi kraljestva. — Na Francoskem se poteguje več odličnih katol. mož za to, naj stopijo vsi poslanci, katerim ni vera le na jeziku, v zvezo ter si osnujejo velik katoliški klub. To bi bilo lepo, toda med temi je tudi različnih misli v političnih rečeh in to je velika zapreka; najbrž se torej še ne pride do tega kluba. — Anglijska vlada ne misli na to, naj se de-

lavcem po tovarnah nastavi čas za delo le 8 ur v dnevu. Ona misli, da se stori s tem krivica delavcem. Nam se dozdeva, da bodo delalci take krivice le veselili, ako se jim kje napravi. — Med Belgijo in Nemčijo leži mala republika, samo kacih 500 duš biva v njej in ime ji je Moresnet. Njo si pa razdelite sedaj oni dve državi. — Knez Bismarck pride v Berlin te dni in se vdeleži razprav o postavi, ki dovoli vladi izgnati socialiste, v drž. zboru. Kakor se sodi, drž. zbor ni za tako postavu, toda železni kancelar je za njo in to velja — tudi v nemškem drž. zboru. — Trdi se, da želi Rusija mirú, tudi z Avstrijo in če ni vselej podoba za to, krivi so tega samo ljudje, ki so sovražniki obeh držav. To človek prav rad verjame, posebno ako pomisli, da so ti ljudje — judje ali vsaj taki, ki so tem v krempljih. — V Rumuniji, ob naših mejah proti Rusiji, ne drži se nobeno ministerstvo dolgo in sicer zato ne, ker ima Rusija veliko moči v tej mali državi. — Iz Bolgarije manjka važnih poročil in je to brž najvažniše, da je dobil knez Ferdinando te dni 1 milj. gld. iz Dunaja. Svet pa ugiblje sedaj, od koga da prihaja ta denar. — Srbija ima malo prasko s turško vlado za voljo roparjev, ki silijo na srbska tla a turška vlada ne stori ničesar zoper nje. — V Abisiniji še novi neguš ali cesar Ras Alula nima vse dežele v svoji oblasti, vendar pa ni za-nj nevarnosti, kajti njegov nasprotnik Seyum zgubiva čemdalje več zemlje in tudi mesto Adua je sedaj že v rokah Ras Alula. — Nova republika v Braziliji je delo freimaurerjev in skorej prvo, kar se izve iz nje, je to, da izžene oo. jezuite iz dežele, tedaj one može, ki so bili svoje dni, mi bi rekli, očetje tej sedaj nehvaležni državi. Tako je pač plačilo sveta.

Za poduk in kratek čas.

Lavantija

prečst. premil. gospodu dr. Mihaelu Napotniku ob nastopu knezoškofovskega sedeža v Mariboru.)*

Hodila tožna sem tam med grobovi,
Iskala jih, ki zemljica jih krije.
Prošli so dnevi, prišli časi novi
A ž njimi vmrlih knezov mojih nije.

Še sniva Anton Martin preljubljeni,
Po njem, ki solze vroče sem točila,
In sniva drugi knez, pastir miljeni,
Ki sin bil moj, jaz mati sem mu bila.

*) Le-to pesmico je zložila s. Bonaventura Suhač, govorila pa jo je v pričo mil. knezoškofa Anica Jezernik, učenka čč. šolskih sester v Mariboru. Za voljo lepih misli podamo jo našim bralcem izjemoma v tem predalu. Lavantija pomeni: lavant. škofija. Ured.